

МОНОЛІТ

корпоративне видання

Зі святом Весни!

В курсі справи
«На цей рік маємо
дуже амбітні плани»

6

Знай наших!
«Було дуже важко,
але хлопці вірили у перемогу,
і нам це вдалося!»

12

Конкурс фотографії
«Я і мій домашній улюбленець»

16

У НОМЕРІ :

Ексклюзивне інтерв'ю з Інною Ковальською

«Коли я бачу міксери з написом “Бетон від Ковальської”, здається, хтось свій проїжджає повз мене” 4

В курсі справи:

Інтерв'ю з Генеральним директором
ПБГ «Ковальська» С.О. Пилипенком
«На цей рік маємо дуже амбітні плани»..... 6

Робочий щоденник:

*«Інноваційно-технологічний центр» –
наш внесок у розвиток
науки будівництва
«За півроку існування Центру –
майже 1000 рецептур!»*..... 8

Знай наших:

*«У першу чергу я жінка»
Знайомтеся з кращими працівницями
«ЗЗБК ім. С. Ковальської», яким чоловіча робота
не завадила бути жіночними і щасливими* 10

Футбол:

*«Було дуже важко, але хлопці вірили у перемогу,
і нам це вдалося!»
Як проходив III турнір з міні-футболу
серед команд ПБГ «Ковальська»* 12

АФІША:

Новини ПБГ «Ковальська» 14

День в календарі:

Поздоровляємо ювілярів і
молодих батьків! 15

Дитяча сторінка:

Конкурс фотографії
«Я і мій домашній улюбленець» 16

Дорогі жінки!

*Цією літкою нас з прегарними
світими оселя – й беремо!*

*Саме в цей день ми особливо
підкреслимо ваше місце в нашому житті.*

*Ви вносите нас уміром,
підтримуєте добрим словом,
надієте на те, що ми, творчі
та трудні зверхники, за що ми
вам дуже вдячні.*

*Нехай нас завжди оточують
люди світлими, а поруч буде
чистота, а завжди будуть
пестирини будь-які завжди!*

*Від усієї душі бажаємо вам
жизненного щастя,
любви і добра!*

*З повагою,
Президент Асоціації
«Українська Будівельна група» Євген Козак
Олександр Пилипенко*

ДОНЬКА СВІТЛАНИ КОВАЛЬСЬКОЇ ІННА КОВАЛЬСЬКА: «МІКСЕРИ З НАПИСОМ “БЕТОН ВІД КОВАЛЬСЬКОЇ” ВИКЛИКАЮТЬ В МЕНЕ РОДИННІ ПОЧУТТЯ»

Ті, кому пощастило знати Світлану Ковальську, запам'ятали її як сильну, стриману, справедливу і надзвичайно трудолюбиву жінку. Ця красива і розумна жінка-керівник викликала в колег неабияку повагу і захоплення. А якою була Світлана Володимирівна поза роботою, у сімейному колі? Саме про цю невідому широкому загалу сторону життя Світлани Ковальської ми поговорили з її донькою – Інною Ковальською.

– Інно Олександрівно, розкажіть, будь ласка, якою була Світлана Володимирівна вдома? Як відпочивала? Чим захоплювалася?

– Пам'ятаю, що вона дуже втомлювалася на роботі. А вдома найбільшим відпочинком для неї було читання. Так в пам'яті і викарбувалося – мама з книгою. Ви не уявляєте, скільки книжок вона прочитала! Знала відповіді на будь-яке запитання – з літератури, мистецтва... Також дуже любила куварити, готувала вона дуже смачно. Деякі з її рецептів ми і досі залюбки використовуємо. Днями мій чоловік мене попросив «приготувати кисіль, як готувала бабуся Света», бо той, що готую я – неправильний.

А ще дуже любила природу, кудись виїхати на пікнік. Любила їздити і на екскурсії. Нажаль, тоді не було стільки можливостей подорожувати, як зараз, але, тим не менш, вона встигла побувати в Чехії, Болгарії та в інших країнах. Її завжди вабило щось нове. Те, звідки вона могла б черпати інформацію. Ще любила працювати на землі, поратися у саду та на городі. І були в неї сили чи ні, вона завжди знаходила час для нас. Знаєте, мама була керівником, але суто на роботі, вдома – ніколи. Можливо, у неї просто сил не вистачало керувати ще й рідними. Їй завжди простіше було зро-

Ковальська Інна Олександрівна, професор, Доктор медичних наук, хірург вищої категорії

бити щось самій, ніж доводити комусь, що це потрібно зробити.

– Важка і не зовсім жіноча робота зламала здоров'я Світлани Володимирівни, проте ніхто і ніколи не чув від неї нарікань на долю. Вона ділилася з Вами своїми переживаннями? Взагалі, багато розповідала про свою роботу?

– Не можу сказати, що мама скаржилась на роботу, але з впевненістю можу сказати, що робота її не відпускала. Вона завжди про неї розповідала, оскільки робота була дуже важливою частиною її життя. Ні для кого з нас не було секретом все те, що відбувалося на заводі. Вона завжди розповідала про все: про плани, мрії. Мене ці теми тоді не дуже цікавили, на відміну від батька, який теж закінчив будівельний інститут. Але зараз я навіть знаю деякі марки бетону, і

коли це обговорюють, розумію про що йдеться (сміється).

– Зараз у Києві важко не зустріти протягом дня кілька міксерів з логотипом «Бетон від Ковальської». Які емоції у Вас вони викликають? Гордість, спогади?

– Вони у мене викликають теплі родинні почуття. Здається, неначе хтось свій проїжджає повз мене. Дуже приємно.

– Який життєвий досвід Ви змогли перейняти в неї? Які мудрі поради та настанови запам'ятали?

– Я не можу сказати, що вона давала мені якісь настанови. Але я запам'ятала стиль її життя. Можливо, жінка не повинна бути такою, та вона завжди, скільки я її пам'ятаю, розраховувала тільки на себе. Вона була сильною людиною, яка розуміла: якщо вона щось не зробить, то

за неї це не зробить ніхто. Саме за таким принципом я зараз і живу. Вдома вона була дещо іншою – м'якою, доброю та турботливою матір'ю, яка завжди допомагала дітям, могла дати добру пораду. Я, наприклад, не любила писати твори, це не моє. І я завжди просила маминої допомоги у цій справі. Коли письменник їй подобався, вона одразу сідала писати, та якщо ні (як це сталося із твором Чернишевського «Що робити?») – навідріз відмовлялася. Не дивлячись на мої вмовлення, мама залишалася непохитною. Я тоді до останнього плекала надію, що все ж таки вмовлю її. Але на моє: «Мамо, що мені робити?», вона з гумором відповіла: «Спати на цвяхах». Після цього я зрозуміла, що твір мені доведеться писати самій (сміється).

– У Вас є діти? Ви їм часто розповідаєте про їхню видатну бабусю?

– Так, в мене є донька, їй 23 роки, яка, до речі, дуже схожа на мою маму. Звичайно, і племінникові, і доньці я розповідаю про їхню бабусю. Ми разом часто переглядаємо фотографії, я їм розповідаю різні цікаві історії, і на поминальні дні ми їздимо. Я збираю різні публікації про неї у журналах та газетах. Вони у мене зберігаються у спеціальному альбомі.

– Інно Олександрівно, які риси характеру Ви перейняли від мами?

– Я вважаю, що це, напевно, більше чоловічі риси характеру – відповідальність, жорсткість характеру і здатність керувати колективом. Кулінарні мамині здібності мені теж передалися. Я завжди любила дивитися, як вона готувала. Дуже добре пам'ятаю, як готувала бабуся, як готувала мама. Для них це було повсякденною справою, а для мене – розвагою.

Тому я завжди слідувала за процесом і допомагала їм. Це були досить незвичайні і оригінальні страви, дуже смачні, які всім подобалися.

– А чому Світлана Ковальська вирішила пов'язати своє життя саме з роботою на заводі? І чому Ви не пішли її шляхом, не стали інженером-будівельником?

– Наша бабуся була будівельником. Одного разу мама прийшла до неї на виробництво, їй сподобалось, і вона вирішила далі в цьому напрямку розвиватися. Вступила до інженерно-будівельного інституту та паралельно вже працювала на заводі. Щодо мене, то я завжди мріяла стати лікарем, ще дитиною захоплено спілкувалася із лікарями, зовсім не боялася різних, навіть болісних процедур. Тож стала лікарем.

– Якби можна було повернути час назад, як Ви гадаєте, Світлана Ковальська хотіла б прожити життя по-іншому?

– Гадаю, що вона нічого б не захо-

тіла змінювати. Це була справа її життя. На відміну від багатьох людей, які працюють, бо змушені якось виживати, вона дійсно любила свою роботу. Вона на всьому розумілася, все знала. Ніби сама була частиною своєї роботи, єдиним організмом з нею. Дуже часто їй снівся завод, були й нічні жахіття про аварії на ньому. Коли я була маленькою, пам'ятаю, що якось зателефонували сповістити про пожежу, а вона вже була до цього моменту вдягнена, бо відчувала та передбачала це. Приходила додому та розповідала нам про те, що придумала нові марки бетонів, подавала велику кількість авторських пропозицій. Вона вигадувала різні «слогани», робила розрахунки для швидкого застигання цементу і підвищення його якості. Для мене це було незрозумілим та далеким, адже для жінки це взагалі не типово. Але з часом я стала розуміти, що все це, виявляється, було необхідною та важливою складовою тієї сфери, в якій вона працювала. Я думаю, вона ніколи б не вибрала нічого іншого.

Пам'ятаю, якось до мене по інтерв'ю приїжджала дівчина-кореспондент з Москви, яка писала про маму. Адже про маму, та її заслуги знали й у Москві. Було таке поняття: якщо працюєш з Ковальською, то знаєш, що все буде зроблено правильно. Такою вона була. Навіть для мене прізвище Ковальська означає: якщо я дала слово, то повинна померти, але зробити. Так само і ті, хто був знайомий з мамою, завжди були впевнені: якщо Світлана Ковальська сказала, отже так і буде. Навіть, якщо вона буде жити, ночувати на заводі, але вона зробить те, що запланувала. Тому й завод названий ім'ям Ковальської, бо дає гарантію людям і вселяє довіру до нього.

СЕРГІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ ПИЛИПЕНКО, ГЕНЕРАЛЬНИЙ ДИРЕКТОР ПБГ «КОВАЛЬСЬКА»: «НА ЦЕЙ РІК МАЄМО ДУЖЕ АМБІТНІ ПЛАНИ»

– Сергію Олександровичу, читачам «Моноліту» дуже цікаво, що очікує на ПБГ «Ковальська» у наступні 3 місяці. Які завдання належить виконати Групі у цьому кварталі?

– У першу чергу хочу наголосити, що у ПБГ «Ковальська» плани як на наступний квартал, так і на весь рік дуже амбітні. Якщо бути лаконічним, то це, перш за все, відкриття нового заводу з виробництва бетону в місті Вишневе. Його потужність сягатиме близько 20 000 куб. м на місяць, що дасть нам можливість закріпити свої позиції за межами Києва, охопивши і Борщагівку, і території у напрямку Житомира. Це також підсилить наші позиції з виробництва бетону та збільшить загальну кількість продукції під брендом «Бетон від Ковальської». Наразі необхідні інвестиції вже зроблені, ведуться пуско-налагоджувальні роботи. Вже з 1 квітня обладнання буде введено в дію.

Окрім того, на всіх підприємствах Групи завершується впровадження автоматизованої системи «ІТ-підприємство». Вона дозволяє керувати усіма виробничими процесами в режимі он-лайн, що дасть змогу нашим клієнтам вчасно, швидко та з якісним сервісом отримувати замовлену продукцію.

“Отже, нашим завданням є розширення ринків збуту при ефективному використанні власних ресурсів та досягнення максимальних показників якості при неухильному збільшенні обсягів виробництва”

До 1 травня 2013 відбудеться запуск нової дробарно-сортувальної лінії на Омелянівському кар'єрі. Також 1 лютого 2013 року на підприємстві «Бетон Комп-

лекс» було відкрито склад для зберігання хімічних домішок, необхідних для виробництва бетону. Це дає змогу створювати тижневий запас, забезпечувати хімічними домішками і компонентами для виробництва бетону і бетонних сумішей всі підприємства Групи.

Одним з важливих завдань є гідна презентація нашої продукції на цього-

річній виставці InterBudExpo 2013, що проходитиме наприкінці березня. На виставці презентуватиметься усе, що виробляє ПБГ «Ковальська»: бетон та вироби з нього, сухі будівельні суміші та фарби ТМ «Siltek», «Авеню» та «Авеню Декор», а також об'єкти нерухомості.

Що стосується напрямку девелопменту, то найголовніша подія – це по-

чаток продажів квартир у житловому комплексі «Зелений острів-2», що розпочнеться вже у березні. Підкреслюю, що це найбільший із житлових комплексів, які ПБГ «Ковальська» коли-небудь реалізовувала.

– Які технології та устаткування будуть впроваджуватися у наявні підприємства найближчим часом?

– Основні інвестиції, які ми спрямуємо у промислову діяльність – комплекс із виробництва гранітного щебеню. Це суперсучасне обладнання останнього покоління виготовлене компанією Metso Minerals. Його виробнича потужність становить близько 40 тис. тонн гранітного щебеню на місяць, тобто 500 тис. тонн на рік. Таке обладнання дасть нам змогу збільшити виробничі потужності Омелянівського кар'єру на 30%, а також підвищити стандарти якості виробленої продукції. Таким чином, ми захистимо себе від цінових коливань або ймовірних обмежень постачань нашими партнерами. ПБГ «Ковальська» додатково інвестує в галузь, яка виробляє матеріал, що є вкрай дефіцитним протягом літніх місяців.

На «ЗЗБК ім. С. Ковальської» проходить модернізація двох бетонозмішувальних вузлів. Ми постійно на усіх підприємствах Групи розширюємо потужності, на яких виробляємо залізобетонні конструкції. Завдяки цьому ми збільшуємо як асортимент, так і кількість продукції, що виготовляється. Історично склалося, що елементи конструктивного залізобетону вироблялися лише на заводах «Бетон Комплекс» і на «ЗЗБК ім. С. Ковальської». Тепер це стало можливим і на заводі «Будіндустрія», що на Чернігівщині.

Протягом останніх декількох років, незважаючи на кризу, ПБГ і окремі підприємства інвестували значні кошти у модернізацію, реконструкцію, а також у купівлю нового обладнання та розши-

рення асортименту продукції. Головне завдання на цей рік полягає в тому, щоб не тільки збільшити кількість виробленої продукції та розширити асортимент, але й ефективно використовувати те обладнання, яке вже у нас є. Нажаль, щодо деяких ланок, воно не на 100 % завантажено і працює не так ефективно, як планувалося. Отже, наше завдання – розширити ринки збуту, ефективно використовуючи власні ресурси, та досягти максимальних показників якості при неухильному збільшенні обсягів виробництва.

– Чи планується найближчим часом відкриття нових підприємств?

– Так, з січня 2013 року до ПБГ «Ковальська» звернулося підприємство «Дарницький завод ЗБК» з листом про входження в Асоціацію. Після чого учасники ПБГ розглянули це питання і прийняли позитивне рішення. Вже з січня 2013 року «Дарницький завод ЗБК» входить до Групи. Для того, щоб Дарницький завод ефективно функціонував, ми плануємо використовувати ТМ «Бетон від Ковальської» та впровадити найкращий досвід Групи на підприємстві. Це стосується як асортименту продукції, що виробляється, так і стандартів виробництва.

– Які ще великі та відомі об'єкти (такі, як НСК «Олімпійський», термінал «А» в Жулянах, гіпермаркет «Епіцентр-К») будуть реалізовуватися найближчими місяцями?

– На жаль, чи на щастя, Євро 2012 закінчилося і знакових об'єктів поменшало. Це відбувається через скорочення бюджетного фінансування та фінансування будівництва об'єктів інфраструктури. Але приватні інвестори продовжують розвивати власний бізнес, що дає змогу нам брати участь у будівництві нових об'єктів, чим ми і пишаємось.

Наприклад, зараз ми продовжуємо будівництво VIP-терміналу аеропорту «Київ» (Жуляни). Це перший в Україні термінал для обслуговування приватної авіації. На цьому об'єкті ми є постачальниками продукції з бетону і залізобетону. Також приймаємо участь у будівництві найбільшого, як заявляє девелопер, в Україні і в Східній Європі торгівельно-

розважального центру «Республіка», який реалізується у м. Києві поблизу Одеської площі.

Також наша Група долучилася до реалізації двох фітнес-центрів «Спорт Лайф», де виступаємо постачальниками, та виконуємо роботи у якості підрядника. Зараз продовжуються систематичні поставки на такий відомий об'єкт, як «Комфорт Таун» – житловий комплекс у Дарницькому районі. Окрім того, найвищі офісні будівлі Києва висотою 37 і 47 поверхів – «Sky Tower» від компанії «KDD», які споруджуються на проспекті Перемоги, будуються із «Бетону від Ковальської».

Серед інфраструктурних проєктів – участь у реконструкції та будівництві естакади і транспортної розв'язки на Поштової площі.

Щодо конструктивного залізобетону, то є декілька об'єктів, які варті уваги. Це, перш за все, новий ТРЦ площею 100 тис. кв. м на проспекті Правди, спорудження якого завершиться наступного року. У Броварах та Одесі проходить повна комплектація елементами залізобетонних конструкцій двох логістичних центрів площею 65-80 тис. кв. м.

Неодмінно хотілося б згадати об'єкт на вулиці Сікорського, 4-6, де Група є девелопером та забудовником. Це житловий комплекс, друга черга «Зеленого острова», який налічує 944 квартири. Обсяг будівництва комплексу сягає близько 70 тис. кв. м житлових та офісних площ. Закінчення будівництва заплановано на кінець 2014 року.

– Ви розповідали про запуск промислового комплексу з переробки щебеню, аналогів якому у Європі немає. Коли відбудеться введення його в експлуатацію?

– Запуск його в експлуатацію заплановано на квітень 2013 року. Зараз обладнання поступово вже надходить до України і монтується. В сезон ми маємо увійти з повністю налаштованим виробничим комплексом. Пуско-налагоджувальні роботи вже розпочато.

“Основним завданням на цей рік є не тільки покращення матеріально-технічної бази, але й ефективне використання наявного обладнання”

ІННОВАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ЦЕНТР – НАШ ВНЕСОК У НАУКУ БУДІВНИЦТВА

Нещодавно «Моноліту» пощастило відвідати місце, де люди створюють рецептури, за допомогою яких підвищується якість нашого з вами життя. Ви гадаєте, це ми про фармацевтів? А от і ні! Ця стаття присвячена нашим співробітникам – працівникам Інноваційно-технологічного центру Групи «Ковальська». Вони кожен день, не покладаючи рук, працюють над вдосконаленням та розробкою рецептур бетонних сумішей і розчинів різного призначення, займаються вхідним контролем якості сировини на всіх виробництвах Групи.

Наш центр був створений лише півроку тому, але вже зараз на його рахунок близько 1000 рецептур, які вже успішно впроваджені у виробництво та показали гарний результат.

Начальник Інноваційно-технологічного центру, к.т.н. Петро Вікторович Попруга розповів про неоціненну користь, яку приносить ІТЦ будівництву. І усе це завдяки кваліфікованому персоналу, який день у день проводить повномасштабні фізичні випробування продукції, розробляє нові інноваційні рішення, тим самим створюючи досконалі суміші для використання у виробництві і привносячи вагомий внесок у розвиток наукової сфери держави.

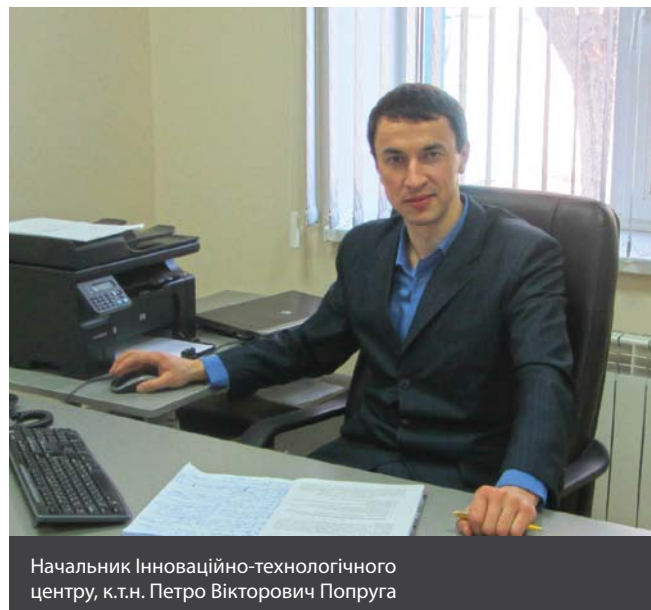
В ІТЦ працюють лише восьмеро співробітників: три лаборанти, двоє провідних інженерів, двоє інженерів-технологів, начальник ІТЦ. Та не зважаючи на таку невелику кількість працівників, ІТЦ встигає зробити стільки корисного, що й годі уявити.

На запитання: «Скажіть, як Вам пра-

цюється у такому молодому колективі?» посміхається: «Зараз дуже цікаві часи. Тут всі молоді, амбітні люди з вищою освітою. Взагалі я вважаю, що молодий колектив – майбутнє підприємства. Жоден інститут не навчить тому, чому вчить досвід. А досвід виходить з практики і, переважно, завдяки складним ситуаціям, коли починаєш шукати шляхи вирішення проблеми».

За півроку існування Центру, його колектив встиг не тільки показати чудові результати роботи, а й вдосконалити свої професійні знання та навички. Зокрема, його працівники брали участь у семінарах та конференціях,

присвячених будівельним проблемам, що виникають в Європі та світі. Петро Вікторович розповідає: «Ось, наприклад, нещодавно ми приймали участь у Міжнародній конференції з бетонів, яку проводять вчені з Німеччини, ICCX, що про-

Начальник Інноваційно-технологічного центру, к.т.н. Петро Вікторович Попруга

ходить у Санкт-Петербурзі. Також наші фахівці з напрямку вібропресованих виробів відвідували виставку «Жорсткий бетон та виробництво виробів методом вібропресування», що відбувалася у Белгороді (Росія). Ми також відвідуємо багато конференцій і семінарів по Україні, в яких наші фахівці беруть участь. Як бачите, в цьому напрямку роботи ведуться досить інтенсивно. Вважаю, що людина ніколи не повинна припиняти вчитися і пізнавати нове, бо завжди треба бути в курсі всього, що стосується твоєї діяльності».

Стало цікаво, як розробляються та впроваджуються всі ці рецептури. Виявляється – це тривалий і тернистий шлях. Він потребує, у першу чергу, перебудови мислення виробників, які не знають, що можна працювати без тих нечуваних витрат цементу, тобто, з оптимальними витратами, які відповідали б усім необхідним параметрам бетонних сумішей. Петро Вікторович розповідає: «Працівники Дарницького ЗЗБК, який нещодавно увійшов до складу Групи, не могли повірити своїм очам, коли ми їм показали, що знявши 30% цементу та додавши сучасні домішки можна отримати той самий бетон, що й при звичних витратах цього матеріалу». Так, користь дуже вагома, адже головне завдання Центру - новий якісний продукт з оптимізацією його собівартості. І з цим завданням Центр справляється дуже добре.

Роботи у Центрі проводяться увесь час. На даний момент він займається висококомірними бетонами. Головне завдання на сьогоднішній день — отримати нові продукти, а саме: висококомірні бетони В50 і вище, самоущільнюючі та архітектурні бетони, а також бетони для підлог та доріг. Бо, за словами начальника, потреба у таких бетонах буде обов'язково.

Сурмачевський Андрій, провідний інженер-технолог

Богдан Кіндрась, 23 роки, лаборант з напрямку «хімічні домішки». Працює у ІТЦ з 9 липня з 2012 року

– Розкажіть, як Вам працюється в ІТЦ?

– Так, подобається. Я займаюся контролем якості вхідних добавок. Робота і колектив мені дуже подобаються. Центр молодий, обладнання вистачає для різних досліджень. Крім напрямку «хімічні домішки» займаюся також напрямком «висококомірні бетони».

– Богдане, де Ви навчались?

– У Київському університеті будівництва та архітектури на будівельно-технологічному факультеті. Цілеспрямовано йшов за фахом працювати, вважаю, що це дуже цікава робота тим, що об'єднує в собі і будівництво, і технологію.

– Відчуваєте те, що робите корисну справу?

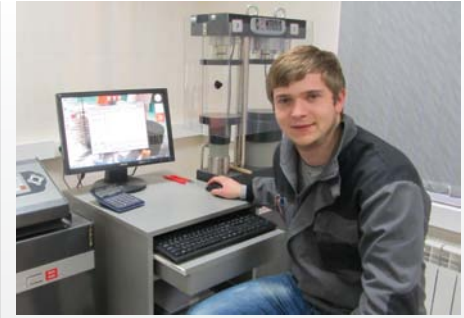
– Так. Як казав колись декан нашого факультету: «Найблагородніша професія на землі – професія лікаря, а професія будівельника – на другому місці, бо ми створюємо умови де вони можуть здійснювати свою благородну справу». Я вважаю, що саме так воно і є.

– Які стосунки у колективі?

– У нашому Центрі працюють молоді спеціалісти. Маємо однакові інтереси. Можна поділитися досвідом та інформацією. Ми іноді збираємося, щоб разом відпочити на природі або сходити у кіно.

мати нові продукти, а саме: висококомірні бетони В50 і вище, самоущільнюючі та архітектурні бетони, а також бетони для підлог та доріг. Бо, за словами начальника, потреба у таких бетонах буде обов'язково.

Так, робочий графік у працівників Центру досить щільний. Але все ж таки цікаво, чим живуть вони за межами роботи, які в них захоплення. Вирішили спитати – були вражені. Виявляється, практично

Олександр Карпюк, 22 роки, лаборант, основна робота за напрямком «дорожній бетон».

– Олександр, подобається робота?

– Робота дуже подобається. Я вважаю, що це моє покликання. Моя робота для мене — практично як хобі, тому й приносить задоволення.

– Де здобували освіту?

– Я навчався в Національному транспортному університеті за спеціальністю технологія будівельних виробів і конструкцій. Практично все своє дитинство я провів на будівництві.

– Що Ви можете розповісти про колектив?

– Колектив дуже цікавий. Враховуючи те, що ми всі одного віку, то знайшли спільну мову дуже швидко. Спілкуємось не тільки на роботі але й за її межами. У нас ніхто не залишається осторонь від чужих проблем. Усі завжди раді запропонувати поміч. Коли, раптом, виникають труднощі, керівники дають поради та наштовхують на правильне рішення.

– Як воно – усвідомлювати, що робиш важливу і корисну справу?

– Дуже приємно це усвідомлювати. Важливо, що ти допомагаєш і робиш це не даремно. Я завжди працюю на результат.

усі просто обожають активний відпочинок. Наприклад, лаборанти Олександр та Богдан захоплюються гірськими лижами та велосипедним спортом. Та й сам керівник Центру Петро Вікторович полюбить грати у футбол і скоро обов'язково приєднається до нашої корпоративної ліги ПСГ «Ковальська» з міні-футболу. Ось так встигають працювати і відпочивати наші співробітники.

У ПЕРШУ ЧЕРГУ Я ЖІНКА...

Ось нарешті і весна. Весна – це дивовижна пора року. Вона часто асоціюється з жінкою, бо як і жінка пробуджує все живе. Недаремно саме навесні ми відзначаємо два жіночих свята: 8 березня і День матері. Тому у цій рубриці мова піде саме про жінок, їхнє життя, уподобання, досягнення та захоплення. Знайомтеся, ці жінки – гордість «ЗЗБК ім. С. Ковальської», найстарішого підприємства Групи.

МАРІЯ ІВАНІВНА МИДЛОВЕЦЬ, МАЙСТЕР РЕМОНТНО- МЕХАНІЧНОГО ЦЕХУ «ЗЗБК ІМ. С. КОВАЛЬСЬКОЇ»:

**«ЗАВОД – МІЙ ДРУГИЙ ДІМ,
А РОБОТА – ЦЕ МОЄ ДРУГЕ ЖИТТЯ»**

Марія Іванівна прийшла працювати на завод у 1986 році, коли їй не було ще й 30-ти. Трудовий стаж у Марії – 40 років. Починала свою діяльність на хімфармзаводі, і вже 27 років працює на одному місці – майстром механічного цеху «ЗЗБК ім. С. Ковальської». Марія Іванівна згадує: «Близько семи років працювала зі Світланю Володимирівною Ковальською. Це була прекрасна людина і керівник, яка мене багато чому навчила. Вона могла запитати не тільки про роботу, а й про сімейні справи. Я деякий час була одна, самотужки виховувала сина. Цей завод був моїм постійним тилом. Адже і зарплатню вчасно виплачували, і навіть допомогли вилікувати сина, коли той тяжко захворів. Тоді були скрутні часи, ліки дуже дорого коштували. Завод дав мені все, у чому була потреба. І це головне. Завод – мій другий дім, а робота – це моє друге життя».

Спілкуючись з Марією Іванівною, розумієш, наскільки це чуйна, розумна та позитивна людина. У цеху вона керує чоловічим колективом. І як їй, такій тен-

Марія Іванівна Мидловець, начальник РМЦ

дітній жінці, вдається знаходити з ними спільну мову та порозуміння?! На запитання: «Як Вам працюється з чоловіками?». Чесно зізнається: «Коли прийшла сюди працювати, то було дуже важко. Але зараз ми легко знаходимо спільну мову, вони поважають мене, я – їх. Навіть своїм близьким я кажу, що у мене в цеху чудові чоловіки, які, незважаючи на робочі спеціальності, дуже інтелегентні, а ще – чуйні та добрі люди». До речі, серед працівників заводу поряд з Марією працює її коханий чоловік, якого вона зустріла тут, на заводі. Вони разом вже 17-тий рік.

Під час нашої розмови з'ясувалося, що Марія Іванівна має онуку Наталочку,

про яку вона розповіла цікаву історію. Біля будинку Марії Іванівни є церква святих Наталії і Андріана, до якої вона часом навідується та якій допомагає. Саме в ній її син Андрій обвінчався зі своєю дружиною. А з часом народилася онука, і не повірите коли! 8-го вересня – на свято Наталії і Андріана. Так і назвали дівчинку Наталочкою. Марія Іванівна її дуже любить і називає «моє янголятко». Зараз вони вже разом ходять до тієї церкви.

Спілкуючись на різні теми з пані Марією, не помічаєш, як плине час. Бо кожна історія несе в собі спогади, які вона знову і знову переживає по-новому. Стало цікаво, як пройшло дитинство Марії Іванівни. І ми скористалися нагодою про це запитати. Виявляється, народилася Марія у Чорнобильському районі недалеко від м. Прип'ять. Розповідає: «Там дуже живописні місця. Жили ми на краю села, навколо ліс, річка. Дитинство було казковим. Я часто буваю у тому селі на свята, але там знаходитись мені важко. Спогади... Розумієте? А недалечко, кілометри зо два від нашого села – «мертва зона». Я подумки часто повертаюсь до рідного краю, і якимось спокійніше стає на душі».

Марія Іванівна зі своїми підлеглими у ремонтно-механічному цеху

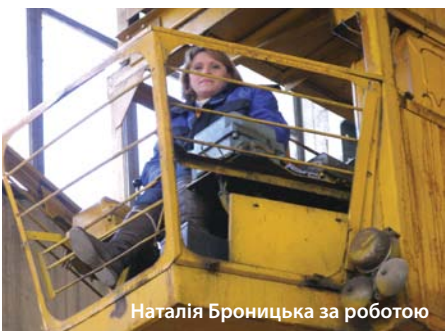

Наталія Броницька, кранівник цеху №4

БРОНИЦЬКА НАТАЛІЯ МИКОЛАЇВНА, КРАНІВНИК ЦЕХУ №4:

«ЧОГО ТІЛЬКИ НЕ БУЛО В МОЄМУ ЖИТТІ, АЛЕ Я ЗАВЖДИ ЗНАЛА, ЩО БЕЗВИХІДНИХ СИТУАЦІЙ НЕ БУВАЄ, ЯК БИ НЕ БУЛО СКРУТНО Й ТЯЖКО»

Ця жінка працює на заводі вже 23 роки. У Наталі дуже незвична та нетипова для жінки професія – кранівник. Дивлячись на неї, в голові не вкладається, як ця тендітна та гарна жінка може так вправно та впевнено керувати машиною, ще й на такій висоті. Адже ця робота не тільки важка, а й відповідальна. Потрібні і прекрасний зір, і уважність, і рішучість. Вирішили запитати про день, коли вперше Наталя прийшла працювати на завод. Розповідає: «Мені тоді було 18 років. Коли побачила, що директор підприємства – жінка, була дуже здивована. Світлана Ковальська справила на мене дуже добре враження. Вона була досить ефектна, розумна та приємна жінка і одразу мені сподобалась. Вміла спілкуватися як з чоловіками, так і з жінками. І на місце могла поставити, коли треба». Наталії робота кранівниці дуже подобається, хоча мати й донька не дуже розділяють її захоплення, бо

Наталія Броницька за роботою

вважають цю роботу не жіночою справою, та Наталя не зважає. Розповідає: «Мама завжди була проти того, щоб я йшла на завод працювати. Вона у мене вчитель молодших класів і завжди хотіла, щоб я поступила на фізико-математичний факультет. Мріяла, що я буду, як і вона, вчителювати. Та з першого дня, як я прийшла працювати на завод, і до сьогодні мені абсолютно все подобається. Навіть на інше підприємство не хотіла йти. Відчуваю, що це моє, навіть душею я відпочиваю на роботі. Я нічого не хочу змінювати». Наталії, як і решті жінок на підприємстві, доводиться щодня працювати в компанії чоловіків. Втім, вона абсолютно легко знаходить з ними спільну мову, допомагає, якщо треба. Говорить, що колектив у них дуже згуртований, і всі поважають один одного.

У ході розмови виявилось, що свого чоловіка Наталя зустріла саме на заводі. Так і живуть вже 21 рік, виховуючи доньку. Наталя – творча людина. У вільний час любить в'язати, вишивати хрестиком, бісером, а нещодавно зайнялась квілінгом (мистецтво аплікації із паперових смужок). Але й не забуває про активний відпочинок. У Києві взагалі немає такого місця, де б вона не побувала.

В житті Наталя дуже сильна людина, і впевнена, що якою б не була ситуація – вихід все одно є. Вона ніколи не впадає у відчай і не дає це робити іншим. Вважає, що завжди потрібно йти вперед, незважаючи на обставини. Каже: «Чого тільки не було в моєму житті, але я завжди знала – безвихідних ситуацій не буває, як би не було скрутно й тяжко».

НАТАЛІЯ ГРИГОРІВНА АЛЕКСЕЄНКО, ІНЖЕНЕР ВІДДІЛУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

«Я НІКОЛИ СОБІ НЕ ДАЮ НІЯКОЇ СЛАБИНКИ. ВВАЖАЮ, ЯКЩО ТИ ХОЧЕШ ДОСЯГТИ ЧОГОСЬ У ЖИТТІ, ПОТРІБНО ПРАЦЮВАТИ»

Минулий рік для Наталії Григорівни Алексєєнко був ювілейним — минуло 30 років, як Наталя одразу після навчання прийшла працювати на завод. Для неї, молодій робітниці, прикладом наполегливості і працьовитості стала Світлана Ковальська. Розповідає: «Мене тоді дуже вразило, що жінка тягне на собі таке велике підприємство. Вона практично все своє життя провела на заво-

ді. Мало не кожную ніч працювала. Вона була дуже сильною особистістю. Ми досі її пам'ятаємо і ніколи не забудемо».

Наталя довгий час працювала комірником у ремонтно-будівельному цеху. А у 2000 році її перевели на посаду інженера у відділ матеріального забезпечення. У житті і на роботі Наталя звикла покладатися на себе. Зізнається: «Я ніколи собі не даю ніякої слабінки. Вважаю, якщо ти хочеш досягти чогось у житті, потрібно працювати. Завжди так робила і роблю. Завдяки такому ставленню до життя я стала тією, ким я зараз є. Хочу сказати, що в професійному сфері мені дуже допоміг досягти успіху Пилипенко Олександр Сергійович. Він завжди вчив мене, розвивав мої сильні якості, допомагаючи відчувати впевненість у своїх силах. За що я йому безмежно вдячна».

Наталія Алексєєнко, інженер відділу забезпечення

Пані Наталя приємна та розумна людина. Найулюбленіше її хобі – читати. Вона полюбляє проводити свій вільний час вдома з книгою, особливо коли надворі холодна пора року. Дуже любить осінь, адже народилася саме цієї пори. Наталя виховує дорослого сина, який є її опорою та підтримкою. Зізналася, що любить весняні свята, зокрема 8 березня, бо це є символом весни. Як і всі жінки вона з нетерпінням чекає на подарунки, сюрпризи. Для неї у цей день у душі панує свято, забуваються проблеми та негаразди. Наостанок Наталя додала: «Хотілося б пару слів сказати про жінок, які у нас на заводі працюють. Не жіноча у них робота, втомлюються звисно і забувають навіть про те, що вони тендітні та гарні жінки. Та коли у нас на заводі свято, вони перевтілюються і стають справжніми красунями. Їх навіть можна не впізнати, настільки ми не звикли бачити їх такими жіночними».

«БУЛО ДУЖЕ ВАЖКО, АЛЕ ХЛОПЦІ ПОВІРИЛИ У ПЕРЕМОГУ, І НАМ ЦЕ ВДАЛОСЯ!»

Команда переможців «Будіндустрія»

Корпоративні спортивні заходи, а особливо футбол, стають дедалі популярнішими як серед офісних працівників, так і серед персоналу заводів. Корпоративний спорт згуртовує, допомагає кожному співробітнику розкрити свої таланти та просто добре і весело провести час. Рік за роком якість гри зростає, турніри стають дедалі цікавішими.

Нещодавно ми стали свідками III турніру з міні-футболу між командами підприємств ПБГ «Ковальська», який відбувся у спорткомплексі «Меридіан». Команди ТОВ «Бетон Комплекс», ПАТ «Будіндустрія», ТОВ «Бетон-Сервіс», Будівельно-монтажного управління, ТОВ «Автобудкомплекс-К», ПрАТ «Термінал-М», ПАТ «ЗЗБК ім. Світлани Ковальської» та ТОВ «Омелянівський кар'єр» зустрілися у футбольних поєдинках, щоб довести собі та іншим, що вони кращі у цьому турнірі.

Це була видовищна та запекла боротьба, яка надовго залишиться у пам'яті вболівальників та гравців. Безліч очей із захопленням слідкували за яскравою та доволі професійною грою, що додавало заходу ще більшої емоційності та азарту.

Протягом усіх футбольних змагань, хлопці показували відчайдушне прагнення до перемоги. Та фінальна гра була найбільш цікавою і непередбачуваною, а результат здивував усіх. Гра двох команд нагадувала змагання з перетягування канату. Спочатку команда «Бетон Комплекс» стрімко вирвалася в перед з рахунком 2:0. Більшість вболівальників саме в них бачила переможців турніру. Але гра є гра, і результат може змінитися будь-якої (навіть останньої) миті. Так сталося і з командою «Будіндустрія», що у середині другого тайму з подачі В'ячеслава Селюченка забила один гол, потім другий, зрівнявши рахунок. Вже перший забитий гол магічним чином вплинув на бойовий дух команди. І вона, за словами гравця «Будіндустрії» Костянтина Дмитрука, «відчувши приплив

нових сил, стрімко рвонула до перемоги!». Відтак, після напруженої боротьби та 10 хвилин додаткового часу, що були надані арбітром, все стрімко змінилося. І ось вона – перемога! На останній хвилині Костянтин Дмитрук відправив м'яча до воріт суперника. Здавалося, що самі футболісти у той момент ще не вірили в свою перемогу. І тільки фінальний свисток арбітра поставив завершальну крапку у футбольному поєдинку. 3:2 на користь «Будіндустрії»!

Усі учасники турніру показали гарну фізичну форму, хорошу підготовку та велике прагнення до перемоги, про що свідчать нагороди, які отримали футболісти. Олексій Дрозд за своє уміння вправно володіти ситуацією на полі вибором звання «Бомбардир турніру». А ось «Кращим гравцем турніру» став гравець команди «Автобудкомплекс-К» Ігор Лінський. До речі, на рахунку Ігоря вже 12 м'ячів за турнір. Чудовий показник!

За результатами турніру друге місце відвоювала команда ТОВ «Бетон Комплекс», третє дісталось гравцям команди ТОВ «Автобудкомплекс-К», а четверте посіли гравці команди ТОВ «Омелянівський кар'єр».

Ми вітаємо переможців! Для них найбільшою нагородою виявилася не тільки

ейфорія від перемоги, а й відчуття дружнього плеча, взаємопідтримки, що і є важливим чинником для успішної гри. А це, в свою чергу, сприяє успішній роботі в компанії.

Турнір закінчився, але попереду нові ігри. Зростаючий професіоналізм футболістів, їх згуртованість, прагнення бути першими – усе це підвищує планку для нових змагань.

Напруження турніру змінилося спогадами... Футболісти аналізують свої помилки, згадують вдалі моменти, будують нові плани. Нам стало цікаво, що вони відчують після гри. І ми вирішили поспілкуватися з учасниками турніру.

Олексій Дрозд, «Автобудкомплекс-К»:

– По-перше, дякую організаторам турніру, вболівальникам та всім, хто прийшов підтримати команди. Хочу привітати коман-

ду «Будіндустрія» з перемогою. Це вже третій турнір. Хотілося б зазначити, що він був проведений на високому рівні, достатньо професійно. Рік за роком футбольні змагання стають дедалі кращими. В порівнянні з літом, всі команди стали набагато вправніші у гри.

– Олексій, який з моментів гри Вам найбільше сподобався?

– Згадую той момент, коли нам забили «гол». Ми все ніяк не могли зібратись. Але коли ми розігрували «штрафний», за 3 секунди до кінця матчу, мій брат спасував до мене м'яч. Сам не знаю, як я проліз у щілину між двома гравцями та воротарем (сміється). Я до сих пір не вірю, що м'яч потрапив до воріт.

– Того дня була дуже запекла боротьба...

– Ми з «Ковальською» маємо дуже дружні стосунки. Проте на полі ми про це забули (сміється). Боротьба команд за перемогу була дуже запеклою.

– Як команда відреагувала на поразку?

– Наша команда вже втретє в призерах. Ми двічі посідали друге місце. Та настав час вигравати. Перемога «Будіндустрії» була для нас неочікуваною, хоч вони у цьому році досягли хорошого результату і викладалися на всі 100%. Молодці!

– Як побажання щодо наступної гри?

– Наступного турніру перемога буде в наших руках.

Ігор Лінський, «Бетон Комплекс»

– Як Ви оцінюєте свою гру у цьому турнірі?

– Хотілося, звичайно, виграти у цьому році... Команда намагалася довести свою першість. Але так вийшло, що програли. Були плани, які ми не реалізували. Хотіли перемогти, але, нажаль, пропустили м'яч на останніх секундах матчу. Нам просто не пощастило...

– Ви очікували на перемогу «Будіндустрії»?

– Ні, ми не вважали їх достатньо серйозними суперниками. Та заперечувати їх справедливу перемогу безглуздо. Вони молодці! Їх можна привітати, а для нас це буде уроком – ми їх недооцінили.

– Ігоре, нам відомо, що Ви стали «Кращим гравцем турніру». Прокоментуйте це якось?

– Так, було таке. Та це спільна заслуга. Якби не команда, то я б і не отримав це звання. Хотілося перемогти у турнірі, адже номінація є номінація, а колектив є колектив.

– Скільки Ви голів забили?

– За гру, чи взагалі за весь час? Якщо говорити масштабно, то 12–13 голів (точно не пам'ятаю). Але, нажаль, кращим бомбардиром я так і не став.

– Є чого прагнути...

– Так, безумовно! Намагатимемось перемогти у наступних змаганнях.

В'ячеслав Селюченко, «Будіндустрія»:

– Хочу подякувати організаторам та вболівальникам, які нас підтримували. Турнір пройшов на дуже високому рівні. Я ще не відчував таких емоцій, як тоді, коли, при рахунку 2:0, команда буквально «горіла». Проте ми вірили і нас підтримували вболівальники, нам аплодували. Це було дуже приємно та надихало.

– Як Ви оцінюєте рівень гри команд?

– Хоча були і менш сильні команди,

та турнір пройшов достойно. Чесно скажу, перемога могла дістатись і суперникам. Проте нам пощастило більше.

– Як Ви вважаєте, завдяки чому Ваша команда здобула перемогу?

– Завдяки самовіддачі та вірі у себе, у свої сили. Та й без Фортуни тут не обійшлося (сміється).

– Який момент гри Вам особисто запам'ятався?

– Мій гол! Коли програвали у фіналі з рахунком 2:0, я забив гол у середині другого тайму.

– Очікували на свою перемогу?

– Ні, не очікували. Просто, коли відчували, що зможемо – почали викладатися на повну так, що під кінець фіналу сил вже не було.

Костянтин Дмитрук, «Будіндустрія»:

– Я дуже задоволений. Тим паче, що мені вдалось зробити свій вклад у поєдинок – за 30 секунд до кінця матчу я забив гол. Таке у мене вперше! Дуже радий!

– Який найулюбленіший момент у гри? Що запам'яталося?

– Напевно, фінальний свисток. Не вірили у перемогу і перемогли. Чесно кажучи, я вже чекав на «пенальті», і команда чекала. Фаворитами у тій парі виявилися не ми, програвали з рахунком 2:0, натомість виграла з рахунком 3:2.

– Розкажіть про той момент, коли Ви забили гол. Що ви відчували?

– Пам'ятаю дуже чітко, як забивши гол, подивився на хлопців і побачив задоволений вираз на їхніх обличчях.

– Як Ви вважаєте, завдяки чому Ви здобули перемогу?

– Завдяки нашій завзятості. Адже вболівальників у нас було мало, і вся підтримка була на стороні суперника. Було важко, але хлопці повірили в перемогу, і нам це вдалося. В той момент, коли ми зрівняли рахунок, я зрозумів: чи то у «пенальті», чи в «овертаймі» ми повинні довести справу до перемоги.

– Як команда святкувала перемогу?

– Оскільки це була перша перемога – святкували дуже весело. Налили у кубок шампанського і дорогою пили за успіх.

ПРОМИСЛОВО-БУДІВЕЛЬНА ГРУПА «КОВАЛЬСЬКА» ЗАПРОШУЄ НА МІЖНАРОДНУ ВИСТАВКУ INTERBUDEXPO 2013

З 26 по 29 березня 2013 року усі бажаючі матимуть змогу ознайомитися з новинками продукції підприємств Групи на виставкових стендах міжнародного форуму новітніх будівельних матеріалів INTERBUDEXPO 2013.

Відвідувачі зможуть отримати цікаву інформацію щодо нової продукції ТМ «Авеню», «Авеню Декор» та «Siltek», а також відвідати презентацію житлового

комплексу стандарту «комфорт-клас», розробленого фахівцями «Нерухомості від Ковальської». Крім того, на стенді ТМ «Siltek» фахівці заводу «Термінал-М» проведуть майстер-класи з демонстрації нової палітри оздоблювальних матеріалів, серед яких нанесення декоративних штукатурок, акрилової фасадної та структурної фасадної фарб, тощо. А всіх бажаючих запросять до участі у вікторинах та конкурсах, де на переможців чекатимуть особливі призи.

Міжнародна виставка проходить

у місті Києві в МВЦ «КиївЕкспоПлаза» за адресою вул. Салютна, 2-Б.

До участі запрошено понад 1000 компаній-учасників, серед яких як провідні вітчизняні виробники, так і іноземні компанії з Німеччини, Польщі, Фінляндії, Китаю, Росії, Франції, Туреччини, Аргентини, Австрії, Бельгії, Білорусі, Нідерландів, Латвії, Італії, Іспанії, Румунії та Чехії.

Графік роботи виставки:

26.03.2013: 11:00 – Офіційне відкриття
 26.03.2013: 11:00 – 18:00
 27.03.2013: 10:00 – 18:00
 28.03.2013: 10:00 – 18:00
 29.03.2013: 10:00 – 17:00

РОЗПОЧАТО ЗВЕДЕННЯ НОВОГО ЖИТЛОВОГО КОМПЛЕКСУ «ЗЕЛЕНИЙ ОСТРІВ-2» ЗА НОВИМ СТАНДАРТОМ «КОМФОРТ-КЛАС»

Розпочалося будівництво «Зеленого острова-2» – першого в Києві житлового комплексу стандарту «комфорт-клас», який зводиться у Шевченківському районі по вул. Авіаконструктора Ігоря Сікорського, 4-6.

До складу комплексу входять чотири 25-поверхових житлових будинки на 944 квартири, дворівневий підземний паркінг на 198 машиномісць та 7-поверхова адміністративна будівля.

За стандартом «комфорт-клас», зведення, внутрішнє та зовнішнє оздоблення комплексу передбачено із застосуванням будівельних матеріалів

виробництва ПБГ «Ковальська», а також продукції інших провідних виробників: від вентилярованих фасадів до швидкісних ліфтів. Індивідуальні архітектурні рішення та кольорова гама фасаду будинків створюють стриманий сучасний імідж новобудови.

Запорукою успіху комплексу нового класу на ринку є комфортне планування квартир, розробці яких фахівці «Нерухомості від Ковальської» приділили багато уваги.

«Нерухомість від Ковальської» планує завершити будівництво житлового комплексу у IV кварталі 2014 року.

ВІДКРИТТЯ НОВОГО ЗАВОДУ У МІСТІ ВИШНЕВОМУ

Незабаром відбудеться відкриття нового заводу з виробництва бетону та бетонних сумішей у місті Вишневе Київської області. Наразі проводяться пуско-налагоджувальні роботи, і вже у квітні цього року обладнання буде введено в дію.

Виробнича потужність заводу сягатиме близько 20 000 м³ бетонних сумі-

шей на місяць. Це задовольнить місцевий попит у 100% якісному «Бетоні від Ковальської», розширить коло клієнтів та збільшить загальну кількість продукції, що випускається Промислово-будівельною групою «Ковальська» під цією торговою маркою.

Дорогі колеги!

Прийміть сердечні вітання з нагоди ювілею! Від усієї душі бажаємо вам щастя, здоров'я, кохання та здійснення мрій! Щоб до нових цілей та звершень ви завзято і швидко йшли, незважаючи на перешкоди. Нехай життя, немов яскрава мозаїка, складається зі світлих фарб радості, незабутніх подій, а кожен новий день дарує удачу і прекрасний настрій!

Вітаємо
Пилипенка Олександра Сергійовича –
Президента Асоціації «Промислово-будівельна
група «Ковальська» (д.н. 05.03.1955 р.)
із 58-річчям!

Вітаємо ювілярів!

ТОВ «Бетон Комплекс»

Грай Людмилу Петрівну – менеджера відділу виробництва та маркетингу (д.н. 06.02.1968 р.)
із 45-річчям

Титарчук Ніну Іванівну – інженера-технолога (д.н. 28.03.1958 р.) **із 55-річчям**

Гуцуляк Наталію Петрівну – транспортувальника БСЦ (д.н. 07.03.1973 р.) **із 40-річчям**

Каленічу Олену Олександрівну – машиністку крану ФЦ (д.н. 23.02.1963 р.) **із 50-річчям**

Желіховського Сергія Володимировича – електроварювальника (д.н. 25.02.1968 р.) **із 45-річчям**

ТОВ «Автобудкомплекс-К»

Іванченка Юрія Івановича – водія а/к №1 (д.н. 08.02.1963 р.) **із 50-річчям**

Канарського Володимира Людвиковича – водія а/к №7 (д.н. 02.02.1958 р.) **із 55-річчям**

Любіча Валерія Анатолійовича – водія а/к №3 (д.н. 18.02.1963р.) **із 50-річчям**

Охріменка Віталія Івановича – водія а/к №7 (д.н. 14.02.1968 р.) **із 45-річчям**

Познихирик Андрія Михайловича – начальника відділу експлуатації (д.н. 16.02.1973 р.)
із 40-річчям

Плендукова Сергія Леонідовича – водія а/к №2 (д.н. 24.02.1968 р.) **із 45-річчям**

Горну Олену Володимирівну – диспетчера БЗВ (д.н. 22.03.1973 р.) **із 40-річчям**

Зубка Петра Володимировича – мийника-прибиральника рухомого складу (д.н. 23.03.1953 р.) **із 60-річчям**

Коцюбу Юрія Миколайовича – водія навантажувача БЗВ (д.н. 28.03.1968 р.) **із 45-річчям**

Сидоренка Валерія Михайловича – водія навантажувача БЗВ (д.н. 28.03.1968 р.) **із 45-річчям**

Семеника Валерія Івановича – слюсара з паливної апаратури АРМ (д.н. 27.03.1963 р.)
із 50-річчям

Сорокоумова Михайла Олександровича – водія а/к №1 (д.н. 31.03.1953 р.) **із 60-річчям**

ПАТ «ЗЗБК ім. С. Ковальської»

Хохлунова Сергія Володимировича – начальника цеху №№1, 2 (д.н. 01.02.1958 р.) **із 55-річчям**

Овчинникова Олександра Кузьмовича – майстра цеху №2 (д.н. 19.03.1963 р.) **із 50-річчям**

ТОВ «Омелянівський кар'єр»

Дороша Олега Петровича – машиніста дробарки (д.н. 28.02.1963 р.) **із 50-річчям**

ПРАТ «Термінал - М»

Луценка Юрія Федоровича – інженера-механіка (д.н. 06.02.1973 р.) **із 40-річчям**

Вознюка Володимира Григоровича – водія навантажувача (д.н. 17.03.1958 р.) **із 55-річчям**

ПАТ «Будіндустрія»

Стукала Івана Фадійовича – зварника арматурних сіток та каркасів ЦП (д.н. 07.02.1958 р.)
із 55-річчям

Костіна Миколу Петровича – головного інженера (д.н. 24.02.1958 р.) **із 55-річчям**

Зленка Сергія Володимировича – майстра цеху перекриття (д.н. 07.03.1968 р.) **із 45-річчям**

Спицю Сергія Станіславовича – машиніста крану ЦП (д.н. 07.03.1958 р.) **із 55-річчям**

ПАТ «Дарницький завод ЗБК»

Матузова Валерія Федоровича – водія автотранспортних засобів (д.н. 15.03.1953 р.)
із 60-річчям

Ігнатенка Василя Івановича – слюсара-ремонтника обладнання (д.н. 31.03.1958 р.) **із 55-річчям**

Мельниченка Миколу Васильовича – водія автотранспортних засобів (д.н. 03.02.1958 р.)
із 55-річчям

Плужникову Ірину Іванівну – інженера виробничого відділу (д.н. 08.03.1973 р.) **із 40-річчям**

Тищук Наталію Іванівну – зварника арматурних сіток та каркасів (ден. 05.02.1963 р.) **із 50-річчям**

Вітаємо з народженням дітей!

Вітаємо вас з найголовнішою подією у вашому житті – народженням дитини! Бажаємо, щоб маленькі Янголятка, які прийшли у цей світ, зростали здоровенькими на радість і втіху всім, радували своїми посмішками, швидко навчилися стояти на ногах, і не лише у дитинстві, а й у своєму житті. А вам, дорогі батьки, бажаємо терпіння, наснаги, спокійних ночей та здоров'я!

Немилювського Олександра Костянтиновича – майстра БМУ ПАТ «ЗЗБК ім. С.Ковальської» з народженням синочка Романа (д.н.7.01.2013 р.)

Карпову Ганну Вікторівну – інженера відділу виробництва та маркетингу ПАТ «ЗЗБК ім. С.Ковальської» з народженням донечки (д.н. 25.02.2013 р.)

Тичину Василя Анатолійовича – електро-слюсара ДСП-1 ТОВ «Омелянівський кар'єр» з народженням донечки Софії (д.н. 10.01.2013 р.)

Наумовського Дмитра Володимировича – начальника РБД ТОВ «Омелянівський кар'єр» з народженням донечки Анастасії (д.н. 10.01.2013 р.)

Манчуківського Валерія Валентиновича – електроварювальника РММ ТОВ «Омелянівський кар'єр» з народженням доньки Катерини (д.н. 04.01.2013 р.)

Кузьменка Артура Олександровича – оператора пакувальних автоматів ПРАТ «Термінал - М» з народженням донечки Єлизавети (д.н. 20.11.2012 р.)

Мартиненка Олексія Васильовича – формувальника ЗБВ та конструктора ЦП ПАТ «Будіндустрія» з народженням синочка Микити (д.н. 13.02.2013 р.)

Лелеку Тетяну Петрівну – бухгалтера ПБГ «Ковальська» з народженням доньки Катерини, (д.н. 27.02.2013 р.)

Дорогі друзі!

Редакція корпоративного видання «Моноліт» дякує усім діткам, які взяли участь у конкурсі фотографії «Я і мій домашній улюбленець»!

Абсолютно усі світліни були оригінальні, сповнені позитиву та любові до ваших домашніх улюбленців. Ваші роботи дуже підняли настрої не тільки редакції, а й усім, хто брав участь у голосуванні.

Та згідно з правилами конкурсу, шляхом відкритого голосування ми визначили переможця!

Це Сухова Дар'я, 7 років, чії батьки працюють на підприємстві ТОВ «Омелянівський кар'єр».

Дар'є, вітаємо тебе з перемогою та дякуємо за це чудове фото! На тебе чекає незабутня подорож у дельфінарії «Немо», де ти зможеш потоваришувати із кумедними та дуже розумними створіннями – дельфінами!

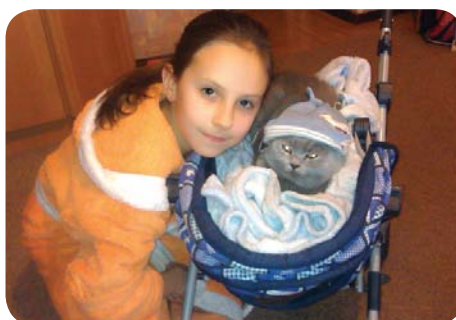
За призами звертайтеся до Центрального офісу ПБГ «Ковальська» по вул. П. Мирного, 4, у відділ маркетингу та реклами.

Сухова Дар'я 7 років зі своєю собакою Енжел ТОВ «Омелянівський кар'єр»

Елизавета Гордеева зі своїм домашнім улюбленцем — далматинцем Джимом, ТОВ «Бетон Комплекс»

Наталочка Сірченко і кішка Ася – ПрАТ «Термінал - М»

Ганжа Ілля 1,5 роки з котиком Річчі – ТОВ «Омелянівський кар'єр»

Джевага Вероніка зі своїм улюбленцем на ім'я Мурчик – ПАТ «Будіндустрія»

Рябець Вероніка 12 років – ПАТ «ЗЗБК ім Світлани Ковальської»

Сухов Данііл, 6 років – ТОВ «Омелянівський кар'єр»

Ганжа Владислав, 7 років з хом'ячком Пусіком – ТОВ «Омелянівський кар'єр»

Ковтонюк Ілля, 6 років – ТОВ «Бетон Комплекс»